

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ที่ ๓๑/๒๕๖๐

ศาลปกครองอุบลราชธานี

ศาลจังหวัดอุบลราชธานี

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

คดีที่เอกชนยื่นฟ้องเจ้าพนักงานที่ดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐว่า ออกโฉนดที่ดินให้แก่เอกชน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทับร่องน้ำสาธารณะและทับที่สาธารณประโยชน์ “คำร้องโต้” ทั้งเข้ามาปรับพื้นที่ รื้อทำลายต้นไม้ และร่องน้ำสาธารณะ พร้อมทำคันดินปิดกั้นร่องน้ำและ ล้อมรั้วปิดกั้นไม่ให้ราษฎรเข้าไปใช้ประโยชน์ ขอให้เพิกถอนโฉนดที่ดิน ให้ปรับพื้นที่และเปิดคันดิน ให้คืนสู่สภาพเดิม กับให้รื้อถอนรั้ว ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การทำงานเดียวกันว่า การออกโฉนดที่ดิน ถูกต้องตามกฎหมาย ที่ดินพิพาทไม่ใช่ที่สาธารณประโยชน์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเจ้าของที่ดินโดยชอบ ด้วยกฎหมาย ขอให้ยกฟ้อง เห็นว่า แม้ผู้ฟ้องคดีจะมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนโฉนดที่ดิน โดยอ้างว่าเป็นการออกโฉนดที่ดินโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ตาม แต่เหตุแห่งการขอให้ศาลมีคำพิพากษา เพิกถอนโฉนดที่ดินเนื่องมาจากการที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่สาธารณประโยชน์ ศาลจำต้อง พิจารณาให้ได้ความเสียก่อนว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่สาธารณประโยชน์ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างหรือ เป็นที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นสำคัญ แล้วจึงจะพิจารณาประเด็นอื่นต่อไป คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาท เกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม